

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Autec AG

Postanowieniem z dnia 24 października 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) nie uwzględnił odwołania i nakazał wnoszącej odwołanie pokrycie własnych kosztów.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 6 czerwca 2019 r. w sprawie T-210/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 14 sierpnia 2019 r. przez Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG

(Sprawa C-614/19 P)

(2019/C 413/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (przedstawiciel: C. Klawitter, Rechtsanwalt)

Pozostałe strony postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Autec AG

Postanowieniem z dnia 24 października 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) nie przyjął odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącą odwołanie jej własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 16 sierpnia 2019 r. – Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA/Regione Campania

(Sprawa C-618/19)

(2019/C 413/29)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA

Strona przeciwna: Regione Campania

Pytanie prejudycjalne

Czy jest sprzeczny z prawem [Unii Europejskiej], a w szczególności z zasadami swobodnego przepływu usług oraz maksymalnego otwarcia na konkurencję w zakresie zamówień publicznych na usługi przepis szerebla regionalnego, jakim jest art. 1 ust. 121 ustawy Regione Campania nr 16 z dnia 7 sierpnia 2014 r., który umożliwia bezpośrednie udzielenie zamówienia, bez organizowania przetargu, na usługi w zakresie zarządzania podatkiem samochodowym w Regione Campania na rzecz Automobile Club d'Italia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 3 września 2019 r. – postępowanie karne przeciwko IR

(Sprawa C-649/19)

(2019/C 413/30)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

IR

Pytania prejudycjalne

Czy prawa osoby oskarżonej określone w art. 4 (zwłaszcza prawo określone w art. 4 ust. 3), art. 6 ust. 2 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE⁽¹⁾ z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym odnoszą się do osoby oskarżonej, która jest aresztowana na podstawie europejskiego nakazu aresztowania?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej: czy art. 8 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on zmianę treści europejskiego nakazu aresztowania, zgodnie z formularzem wskazanym w załączniku – a w szczególności, że dopuszcza on dodanie nowego tekstu w tym formularzu, dotyczącego praw osoby, której dotyczy wniosek, przed sądami wydającego nakaz państwa członkowskiego, w celu umożliwienia zaskarżenia krajowego nakazu aresztowania i europejskiego nakazu aresztowania?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: czy wydanie europejskiego nakazu aresztowania dokładnie zgodnie z treścią formularza zawartego w załączniku (czyli bez powiadomienia osoby, której dotyczy wniosek, o prawach przysługujących jej przed sądem wydającym nakaz) – natomiast niezwłocznie po powzięciu wiadomości o aresztowaniu tej osoby, sąd wydający nakaz powiadomi ją o tych prawach i przekaże jej odpowiednie dokumenty – będzie zgodne z motywem 12 i art. 1 ust. 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, art. 4, art. 6 ust. 2 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 2012/13/UE, a także art. 6 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

Gdy nie istnieje inny środek prawny gwarantujący określone w art. 4, zwłaszcza w art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 2 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 2012/13/UE, prawa osoby aresztowanej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania – czy obowiązuje wówczas decyzja ramowa 2002/584?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142, 2012 r., s. 1).